

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 229/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/5/2017-82 zo 7. decembra 2017 a proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 12 CoP/26/2018-183 z 9. októbra 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho „*práva na spravodlivý súdny proces a práva na spravodlivosť, ktoré zaručuje a garantuje Ústava SR*“, a to rozsudkami označenými v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľ neformuluje uceleným spôsobom návrh na rozhodnutie vo veci samej, požaduje len „*preskúmanie veci*“, keďže „*boli vážne porušené moje ústavné práva a rozsudok nie je správny a spravodlivý*“.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konania na Okresnom súde Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“), ktorého predmetom bol rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva voči maloletým deťom. Okresný súd rozsudkom č. k. 7P/5/2017-82 zo 7. decembra 2017 manželstvo sťažovateľa a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], rozviedol, zveril ich maloleté deti na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke, rozhodol o vyživovacej povinnosti sťažovateľa voči maloletým deťom, jeho styk s maloletými deťmi neupravil a matke uložil povinnosť informovať sťažovateľa o maloletých deťoch.

3. Na odvolanie sťažovateľa Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 12 CoP 26/2018-183 z 9. októbra 2018 napadnutý rozsudok okresného súdu v časti potvrdil a v časti ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil ústavnou sťažnosťou proti uvedeným rozsudkom všeobecných súdov s odôvodnením, že okresný súd v jeho veci konal jednostranne, zaujato a nezákonne. Sťažovateľ tvrdí, že s rozvodom manželstva nesúhlasil, pretože „žiadal manželstvo vyhlásiť za neplatné čiže celé manželstvo anulovať“. V konaní na okresnom súde v tejto súvislosti poukazoval na údajnú psychickú chorobu jeho vtedajšej manželky, ktorú pred ním tajila. Vzhľadom na naznačovanú neobjektivitu a nezákonnosť oboch napadnutých rozhodnutí žiada o preskúmanie veci, keďže mali byť porušené jeho ústavné práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) a f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, a ktorý je podaný oneskorene.

6. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

7. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

8. Ústavnou sťažnosťou napadnutý rozsudok okresného súdu je rozsudkom súdu prvej inštancie, proti ktorému mal sťažovateľ právo podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Toto právo aj využil, preto o ochrane jeho základných práv a slobôd bol príslušný rozhodovať krajský súd ako súd odvolací. Ústavný súd tak nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti v časti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu.

9. Pokiaľ ide o odvolací rozsudok krajského súdu, ústavný súd na okresnom súde zistil, že tento nadobudol právoplatnosť 23. októbra 2018. Ústavnú sťažnosť z 8. marca 2021 sťažovateľ ústavnému súdu doručil 10. marca 2021, teda bola podaná zjavne po uplynutí zákonnej lehoty regulovanej v § 124 zákona o ústavnom súde. V tejto (zvyšnej) časti je preto ústavná sťažnosť podaná oneskorene.

10. Odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku z dôvodov vysvetlených v predchádzajúcich odsekoch nevyžaduje, aby ústavný súd v súčinnosti so sťažovateľom odstraňoval nedostatky jeho ústavnej

sťažnosti (nedostatok právneho zastúpenia, chýbajúce obsahové náležitosti). Ani ich odstránenie by vzhľadom na jednoznačne a nespochybniteľným spôsobom označené zásahy do základných práv a slobôd sťažovateľa neboli spôsobilé viesť k prijatiu jeho ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu